

PESCUITUL IN LUNA LUI CUPTOR!

miercuri, 30 octombrie 2019

Iarna nu-i ca vara, dar nici vara nu-i ca iarna, o spune un vechi proverb românesc!

Dacă în sezonul rece peștii se hrănesc mult mai intens în timpul zilei, vara, lucrurile stau cu totul altfel, aceștia preferând să se hrănească doar la primele și ultimele ore ale zilei, dar și noaptea, atunci când temperatura aerului scade.

Pescarii începători trebuie să știe că pe malul băii sau al râului nu trebuie să mearg nepregătiți. Înainte de a ajunge în locul unde urmează să pescuiească este necesar o vizită la un magazin de profil pescăresc pentru a achiziționa uneltele de pescuit, cum ar fi lanseta, mulineta, pluta, fir, plumb, cârlige. Cei care vor să pescuiească la râuri ar fi indicat să aibă câteva rotative, voblere, oscilante și-au lingurițe. La peștii pășnici, cum ar fi scobarul, mreana, plătica, roșioara, crapul, carasul, obletele, vidușca, sunt anse mari să aibă rezultate bune, chiar și în timpul zilei, mai ales pe o vreme ploioasă. Nu se exclude această variantă nici la pescuitul râurilor atâta timp cât apa râului sau a lacului unde pescuiești este limpede. Când apele râului devin tulburi și mari din cauza ploilor torențiale din zonă sau de la munte, cele mai bune metode de pescuit sunt cele cu montur fix, pescuind pe fundul apei. Iar momeala optimă în asemenea situații nu este alta decât râmele de blegar sau viermișorii de carne. Bineînțeles, nu trebuie neglijate nici fructele și cerealele de sezon în timpul verii, mai ales atunci când apa este limpede, iar cele mai eficiente sunt cireșele, dudulele, vișinele, strugurii, grâul, ovăzul fiert în lapte și porumbul.

Îmi aduc aminte cu o foarte mare plăcere de o aventură la pescuit din anii ce-au trecut, în luna lui Cuptor. Era o dimineață cu multe raze de soare și multă căldură. O zi perfectă, după părerea mea, pentru un pescuit de nedepășit pe malul celui mai frumos râu din țară, Carașul. Am ajuns pe malul râului foarte devreme, plecasem cu noaptea în cap să pescuiesc la clean, cu lăcuste, așa și și greieri. Nu aveam cine știe ce ustensile la vremea aceea, aveam doar strictul necesar pentru un asemenea pescuit. Am început imediat partida cu câteva lanseuri în aval, unde apa avea o adâncime de aproximativ 2 m, lăsând momeala să plutească deasupra apei

cu un fir foarte subțire, fără plumb. Iar ca moment am folosit numai greierii.

Am avut parte de 2 capturi foarte frumoase de clean, de aproximativ jumătate de kilogram, dar și de câteva atacuri nefinalizate. Am hotărât să schimb locul de pescuit și am urcat în amonte râului pe lângă malul acestuia. După câteva minute am constatat că apa râului își schimbă culoarea instantaneu, iar debitul a început să crească considerabil și vizibil în același timp, cel mai probabil din cauza ploilor de la munte, iar viitura amenința revărsarea din mal.

Am plecat de îndată spre casă deoarece aveam de mers pe jos aproximativ 5-6 km, însă pe drum am trecut pe lângă câteva sălci, unde am găsit mai multe râme roșii în bălăușul de vaci și cai. Am găsit un loc liniștit, cu apă limpede foarte tulburată, unde pești s-au refugiat din cauza debitului prea mare, care aducea de la munte bușteni, măr, pietre, foarte multă mizerie și resturi de pantofarii orașului, de cei care își petrec weekendul pe malul râului cu mici, bere și manele, dar, din păcate, și foarte multe resturi menajere. Am prins câteva scoabari, nu foarte mari, câteva beldice (bârzacii) și mai multe mreze brumării.

Am plecat spre casă pe la orele prânzului cu gândul la o nouă ieșire la pescuit, dar și nerăbdând din cauza gunoaielor pe care apa le-a înapoiat oamenilor. Trist, dar adevărat.

Petru Miloș